

Den ærede Rigsdagsmand vil indrømme mig, at dette vilde være i høi Grad uforvarligt. Ikke sandt? Men lad os nu antage, at den ærede Rigsdagsmand har Ret i det, han siger, lad os antage det, saa maae vi først huske paa, hvem der bærer Ansvaret for den fremtidige Bestyrelse af Indenrigsministeriet — det være nu for kortere eller længere Tid — det er mig; men Den, der bærer Ansvaret for denne Transaction, det er ikke mig. Det er ikke mig, der har affluttet Contracten med den paaagjældende Entrepreneur; det Ministerium, hvoraf den ærede Rigsdagsmand var Medlem, ligger derimellem; det staaer imellem den Mand, der har affluttet Contracten, og mig. Lad os nu sætte, at min umiddelbare Formand i Ministeriet, at det sidst afgaaede Ministerium altsaa havde fundet en saadan affluttet Contract, saa er det dette Ministerium, Ansvarer hviler paa, for at have ladet en Contract staae ved Magt, medens det har været ved Røret, som det fandt i den Grad fordærvelig, som det ærede Medlem har fremhævet. Ministeriet kunde have gaaet to Veie. Enten kunde det sige: vi have foresundet en affluttet Contract, som vi ikke kunne gaae ind paa, og som vi ikke kunne finde det rigtigt at opretholde, Noget, som er saa fordærveligt, at vi maae kaste det overende — i saa Fald maatte Ministeriet have gjort Skridt, hvorved det fik den afflulte Contract fuldkastet. Det har det sidst afgaaede Ministerium imidlertid ikke gjort, derom kan jeg udtale mig med fuldkommen Visshed, da jeg i saa Henseende har anstillet Undersøgelse; der er ikke skeet noget Skridt, hvorved Noget i den af min Formands Formand indgaaede Contract er tilintetgjort; det er sikkert. Eller ogsaa kunde Ministeriet have raisonneret saaledes: Vi have foresundet her en affluttet Contract, som vi ikke synes om, som vi have Meget at udsætte paa og ansee for i høi Grad skadelig; men for at hævde den danske Regjerings Navn og Værdi ligeoverfor Vedkommende, maae vi vedstaae den af et foregaaende Ministerium afflulte Contract; vi maae acceptere den og kunne ikke tænke paa at fravige den. Det aftraadte Ministerium har ikke betraadt den første Veie, men fulgt den anden. Men sæt nu, at det

ved denne Contracts Afslutning var bestemt, at det var Noget, der ikke skulde bringes under Omtale førend i sin Tid, vilde saa det ærede Medlem, der nu sidst havde Ordet, finde det rigtigt, at han, efterat han som Medlem af Cabinettet ikke havde gjort noget Skridt for at fuldkaste eller forhindre Udførelsen af bemeldte Contract, men tværtimod havde accepteret den som Noget, der maatte føres igjennem, da fortalte, saaledes som han her er kommen til at fortælle, hvad han er kommen til Kundskab om ved at sidde i Cabinettet? Troer den ærede Rigsdagsmand, at det er at handle forvarligt? Men dernæst, om der ogsaa er affluttet en saadan Contract, hvad angaaer det mig; jeg har aldeles ikke været med at afflutte den eller at raadslaae om dens Afslutning, og hvorledes kan han da komme og gøre Afslutningen deraf gjældende imod mig; hvorledes kan han anføre det, som af min Formands Formand er foretaget, som Noget, der skulde gjøres gjældende imod mig? Er ikke i Virkeligheden det ærede Medlem noget — uklar, jeg kan ikke finde et tilstrækkelig mildt Udtryk for det, jeg vilde sige, og jeg er bange for at komme til støde ham ved at bruge det Udtryk, der ligger mig nærmest. Den ærede Rigsdagsmand anfører saaledes imod mig og det nuværende Ministerium, hvad min Formands Formand muligviis kan have gjort. Men hvorledes kan den ærede Rigsdagsmand støtte sin Stemme imod den foreliggende Lov paa, hvad der muligviis af min Formands Formand kan være affluttet? Veed den ærede Rigsdagsmand, hvorvidt jeg billiger eller misbilliger det, saafremt det viser sig at være skeet? Har den ærede Rigsdagsmand nogen Forestilling derom? Men naar han ikke har det, og det kan han ikke have, hvorledes kan han da, som sagt, gøre det gjældende som en Anklage imod mig? Jeg maatte da snarere bære min Formands end min Formands Formands Skyld; dette vilde være det Naturlige, thi hvad er det egentlig den ærede Rigsdagsmand siger? Naar det skal opfattes klart, saa siger han: „Den forrige Indenrigsminister er kommen med en Lov til Thinget, men i denne Lov mangler der en Paragraph, som siger, at Loven kun har Gyl-